

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska pisarna „Katol. Tiskarna“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 155.

V Ljubljani, v torek 10. julija 1894.

Letnik XXII.

Javni napisi v Ljubljani.

Dne 29. decembra 1894 je upravno sodišče na Dunaju odgovarjajoč na vlogo mestnega zastopa ljubljanskega izreklo razsodbo o uličnih napisih v Ljubljani. Na podlagi te razsodbe ima ljubljanski mestni zbor pravico, napraviti v Ljubljani samoslovenske javne napise. Kakor nam je na prvi pogled ugajala ta razsodba, tako smo se precej ohladili, ko smo čitali utemeljevanje te razsodbe. V dolgem utemeljevanju pravi namreč upravno sodišče, da je v prvem in drugem odstavku člana XIX. izraženo le nekako splošno načelo, s katerim se priznava a ne zagotavlja narodna enakopravnost. To načelo je treba podrobno izvesti zakonodavnim putem. Iz tega je upravno sodišče sklepalo, da država enakopravnosti nikakor ne zagotavlja, temveč le priznava načelo, ki se ima pa izvajati s posebnimi zakoni. Z drugimi besedami: § 19. osnovnih zakonov je za narodne manjšine le na papirju!

Zato je „Slov.“ z ozirom na omenjeno razsodbo dne 3. januarja t. l. zapisal te-le besede: „Zato lahko rečemo, da se z razsodbo upravnega sodišča začenja hujša doba za nas Slovence in čitajoč večerajšnji telegram v „Slov. Narodu“, izražujoč veselje nad najnovejšo pridobitevjo v Ljubljani, mislili smo si, da se razsodbe upravnega sodišča pač morejo veseliti zares — samo politični mladeniči.“

Naravno je, da se je mestni zbor ljubljanski, ki je provzročil to razsodbo upravnega sodišča, poslužil tega ukrepa ter dosledno sklenil, uvesti v Ljubljani po ulicah samoslovenske napise. O teh sklepih kakor tudi o razveljavljenju nekaterih teh sklepov od strani deželne vlade smo že sporočali v svojem listu, ne da bi bili pri tem izrazili svoje mnenje. Mislili smo sedaj molčati o tem, ker smo svojodobno se izrekli takoj, ko smo doznali razsodbo upravnega sodišča, in ker smo se hoteli izogniti neplodni polemiki.

Ker pa nam „Narod“ očita, da nismo imeli še nobene prijazne besede za samoslovenske napise in ker se zelo nedostojno zadira v nekatere naše somišljenike, ki v tem niso jedini z nazeri „Narodovimi“, zdi se nam potrebno, o tej stvari povedati svojo misel, in sicer stvarno, popolno „sine ira et studio“.

Brez števila je člankov v slovenskih listih, kjer smo tožili o velikih krivicah, ki se godé Slovincem povsod, kjer prebivajo v manjšini. Posebe smo poudarjali, koliko jim je trpeti vzlasti po mestih n. pr. v Gorici, v Trstu, Celju, Mariboru, Celovcu itd., kjer niti njih bivanja nasprotniki priznavati nočejo, ker jim celó ne dovolijo dvojezičnih napisov. Zoper to krivico je često dvigal svoj glas „Slovenec“ kakor tudi „Slov. Narod“.

Krivica pa je vedno krivica, naj se godi meni ali mojemu nasprotniku, naj se godi Slovincu ali Nemcu ali Italijanu. Ako torej hočemo Slovinci tudi še za naprej bojevati pravičen, pošten boj za svoja prava, tedaj se ne smemo nikdar posluževati krivice, sile v tem boju, tudi ako bi lahko dosegli kak navidezen vspeh, ker s tem naša borba zgubi moralno podlago. Mi se postavimo na stališče krivice, kjer vlada sila močnejšega, brez ozira na to, ali je stvar pravična ali ne.

In na to stališče se postavlja pri uličnih napisih sedaj ljubljanski mestni zbor. Kakor hitro se to zgodi, tedaj ne smemo Slovinci nikdar več tožiti, da se nam kaka krivica godi v onih krajih, kjer bivajo Slovinci v manjšini, zakaj s tem je vsprejeto tudi od naše strani machiavelistično načelo, da sila odločuje, načelo, ki sedaj vlada v modernih državah, načelo, vsled katerega je v ozbiljni nevarnosti naš obstanek.

Toda mi ne odklanjamo samo načelno vsakega soglasja s takim sklepom, marveč tudi iz praktičnih ozirov.

Načelo sile je namreč v dejanskem življenju vsikdar v kvar slabejšemu, zato je v takih borbah slabejši vedno tepen in tako bomo vsled tega tepeni tudi Slovinci kot slabejši in maloštevilnejši. Kaj nam namreč pomagajo samoslovenski napisi v Ljubljani, ako ne bomo smeli obsojati krivičnosti, vsled katere se ob mejah naših tujec vedno bolj zajeda v naše ozemlje! In te krivičnosti ne bomo smeli obsojati, ker bi mi ravno tako delali tam, kjer smo v večini, ker bi torej s tem morali obsojati tudi sami sebe.

Nadalje zdi se nam stvar o samoslovenskih napisih sama na sebi tako malenkostna, da nikakor zaradi nje ne smemo žrtovati svojih načel gledé pravičnosti. Ljubljana s tem ne bo dejanski v narodnem oziru mnogo pridobila, kajti črka je mrtva, duh pa je, ki oživlja. In duh, ki veje po Ljubljani tudi v narodnih krogih, duh ki veje po ljubljanskih šolah, kjer se slovenski otroci šolajo v nemškem jeziku, ta bo odločeval lice beli Ljubljani in tu bi bilo treba začeti pravo domoljubno-narodno delo.

Sploh se nam zdi akcija ljubljanskega mestnega zastopa za samoslovenske napise umetna, ne naslanjajoča se na dejanske razmere in na javno mnenje ljubljanskih prebivalcev.

Javno mnenje ljubljanskih prebivalcev gledé javnih napisov se kaže na javnih napisih zasebnikov, na prodajalnicah in drugih podjetjih.

Vprašamo pa: Koliko je samoslovenskih napisov na ulicah pri zasebnikih in to pri narodnjakih, recimo naravnost pri naprednih narodnjakih? Našteti moremo imena narodnih naprednjakov, ki imajo nad svojimi prodajalnicami samo nemške napise, da, navedemo lahko imena napredno-narodnih mestnih odbornikov, ki imajo samo nemške napise. Ne govorimo pa o onih naprednih narodnjakih, ki imajo slovensko-nemške napise, kajti s tem smo bili do sedaj vsi popolno zadovoljni.

Ako iz tega sklepamo na javno mnenje slovenskih prebivalcev v Ljubljani, tedaj moramo reči, da je nasprotno akciji mestnega zbora gledé uvedbe samoslovenskih napisov.

Take so dejanske razmere v Ljubljani gledé javnih napisov.

Naš namen pa je bil o vsem tem molčati, kajti konservativna stranka nima v mestnem zastopu nobenega svojega somišljenika in zato tudi ni odgovorna za stvari, ki se ondi sklepajo. Toda, ker nas „Narod“ pozivlje, da o tem povemo svojo misel, zato smo jo povedali.

Poleg teh naštetih razlogov pa ima konservativna narodna stranka v Ljubljani še dva glavna razloga, zaradi katerih nikakor ne more odobravati akcije mestnega zbora pri javnih napisih.

Ta akcija je namreč naperjena tudi proti načelom naše stranke. Pri spreminjanju imen ulic in trgov hoče namreč radikalna gospôda v mestni hiši odpraviti ime stolnega trga ali ulice Pred škofijo ter jo zamenjati z Bleiweisovim trgom. Bleiweis vsa čast in zahvala za njegove zasluge, privoščimo mu najkrasnejši trg in najlepše ulice, da se po njem imenujejo, ker to on zasluži v polni meri. In to bi se lahko zgodilo, ker se nove najlepše ulice odpirajo z novimi zgradbami, ne da bi se zato izbrisalo ime stolnega ali škofijskega trga, katerega nahajamo povsod, kjerkoli je škofijska stolica.

Stolni kapitelj je proti temu ugovarjal s polno pravico in varujoč čast stolnega mesta ljubljanskega, a mestnim očetom se ni zdelo vredno ni odgovoriti stolnemu kapitelju, kaj se namerava glede tega ukreniti. In treba je bilo migljeja od deželne vlade, da se v tem oziru kaj stori v mestni hiši. Ali ni to značilno in žalostno za narodni mestni zastop?

Tendenca sklepa, s katerim se odstranja trg „pred škofijo“ pa se kaže posebno jasno tudi s tem, da se imajo Poljske ulice spremeniti v Komenskega ulice. Zakaj da Mladočehi toliko povzdigujejo Komenskega je znano. Poveljujejo ga ne toliko kot pedagoga, kolikor kot nasprotnika katoliški cerkvi. In zato smo tudi mi takrat ugovarjali sklepu glede Komenskega ulice, a tudi v tem ni nobenega znamenja, da bi se bilo ugodilo opravičenim željam katoliških prebivalcev bele Ljubljane.

To so vzroki, zaradi katerih se ne ogreva konservativna stranka za spremembo uličnih napisov in za samo slovenske napise.

Po našem mnenju, naj se polagoma vzlasti vselej pri novih ulicah in hišah v toliko spremene javni napisi v Ljubljani, da se na prvo častno mesto postavi slovenski napis na drugo mesto spodaj pa nemški. — S tem bi bilo to vprašanje rešeno v občno zadovoljnost.

Ali res pada navdušenje za „Schulverein“?

Iz spod. Stajerja.

Preteklo nedeljo 1. julija sta imeli moška in ženska podružnica nemškega „Schulvereina“ v Mariboru v telovadnici dekliske meščanske šole slavnostno zborovanje, pri katerem so mariborski pospeševalci in pospeševalke „velike narodne stvari“ poročali o svojem šulverajnskem delovanju. K zborovanju so prihitali tudi nekateri vročekrvni pragermanje iz raznih spodnještajerskih krajev in tudi ti so poročali v Mariboru, kako vrlo delujejo za „Schulverein“ v svojih mestih, trgih in vaseh. Na ta način so nam podali zborovalci nekako sliko o stanju „Schulvereina“ na spodnjem Stajarskem. Slika vzbuja bolj turobna čustva, čemur pa se ne bomo čudili, ako zvemo, da so vse figure „auf schwierige Posten gestellt.“

Predsednica mariborske ženske podružnice ni imela mnogo poročati, prosila je le, da naj zborovalci kar tako blagovolijo biti prepričani, da so

gospe in gospice mariborske zmeraj bile pripravljene, da izpolnjujejo šulverajnske dolžnosti. Vendar je tožila, da nikakor ni manjkalo v društvenem življenju tudi „an Enttäuschungen und Abbröckelungen“. Nazadnje pa je naznanila zborovalcem, da sedanji nežni spol ne bode branil mesta z barbaričnimi sredstvi, „s smolo in kamenjem“, kakor se je to zgodilo v davno preteklih časih, temveč z geslom: Izobraženost, omika in ohranitev nemškega jezika. Prosit, vrla gospa! Kadar bode to geslo dejansko izvelo, zagotavljamo Vas, da si bomo potem Slovenci in Nemci na spodnjem Stajarskem najboljši prijatelji. S svojo izobraženostjo boste razumeli, kaka nespamet je, slovenske otroke siliti v nemške šole; omika bode Vam povedala, kako grda je nestrpnost nasproti drugim narodom; ohranitev nemškega jezika pa ne bode žalila nikogar, kakor žali sedaj nas Slovence dejstvo, da nam lovite našo deco in si jo izgojujete za svojo janičarsko vojsko, s kojo nas preganjate.

Toda nežni spol mariborski ima še jako nejasne pojme o svojem novem geslu, kakor razvidimo iz pesmi, kojo je zložila neka nemška mariborska muza in koja se je zborovalcem predavala. V tej pesmi se pravi, da hočejo gospe in gospice „erhalten die deutsche Sprache für das deutsche Land“ in da želijo „Heil unsrer deutschen grünen Steiermark!“ Ej, to ni izobraženost! Ali se niste učile, da Maribor ni več na nemških tleh, in da ni cela stajarska dežela nemška? Slovencev delovanje ime-nuje pesen brez vsake motivacije „tückisch“, njih gibanje nazivlje „Stürmen“, skratka pri nas ne vidi družega nego „Hass und Wüthen“. Dovolite nemške Evice, ali spada zmerjanje, neresnica in pretiranje k omiki? Nazadnje pa če hočete res samo ohraniti nemštvo, zakaj ste potem pri vzvišenem Schulvereinu, koji se več briga za slovenske otroke nego za nemške? Zares, velika nejasnost pojmov vlada še med nežnim spolom o novem geslu, in dokler se jim obzorje ne razjasni, bodo še menda večkrat imele priliko tožiti o mnogih renegatinjah, katerih se tudi pesen spominja.

Da na zborovanju ni manjkal mariborski župan Nagy, je samoumevno. Izlival je zopet svoj žolc nad slov. otroškim vrtcem, ki se bode kmalu odprl v Mariberu. Mož bi storil boljše, da bi ostal doma ter premišljeval, kako bi se dale izboljšati gospodarstvene razmere mariborskega mesta. Tudi on je tožil, da pada navdušenje za „veliko zadevo“, a tolažil se je, da bode današnje zborovanje zopet povzdignilo zanimanje. Az nem lehet kedves barátom! Težko, gospod župan!

Za mariborskimi pospeševalkami in pospeševalci so spregovorili zunanji spodnještajarski boritelji. Vsi so povdarjali, kako važen je „Schulverein“ in kako žalostno je, da se mnogi Nemci ne brigajo več mnogo zanj. Da bi menda pripomogel kaj k navdušenju, pripovedoval je ljutomerski župan Schwarz, da so tamošnji Slovenci v kratkem času povzročili, „dass die Zahl der deutschen Kinder von 72 auf 40 zusammenschmolz.“ Za Boga, kaki čarovniki morajo biti ljutomerski Slovenci! Vsled njihovega vpliva skopni ker 32 nemških otrok! Pa nikar ne mislimo, da so ljutomerski Slovenci res v zvezi s hudim duhom. Stvar je namreč taka, kakor čitamo v „Slov. Gosp.“: „Ljutomerski Nemci in nemškutarji so zahtevali nemško šolo z nemškim poučevalnim jezikom za ljutomerske nemške otroke; ali ko se je šola otvorila, ni bilo nikjer nemških otrok in začeli so z vsakovrstnimi obljubami in grožnjami otroke loviti, kjer so jih našli. Tako so naložili 75 otrok. Od teh 75 otrok jih prebiva 33 v Ljutomeru, drugi pa so večinoma viničarski in želarski otroci iz ljutomerske okolice... Nemška otroka sta samo dva, polovičarjev, ki nekoliko nemški razumejo, je dvanaest, vsi drugi pa ne razumejo skoro nič nemški in vendar morajo poslušati izključljivo nemški pouk. Čudno je tudi, da dva Nemca, ki sta se najbolj za nemško šolo potegovala, sedaj svoje otroke dajeta doma poučevati in jih nočeta v nemško šolo pošiljati.“ Nekateri stariši so že spoznali, da se otroci ne bodo ne nemški, ne družega nič naučili, ker pouka ne razumejo, in tako jih nočejo pošiljati več v nemško šolo! Od tod sedaj že samo okoli 40 otrok v šulverajnski šoli! Nazadnje je prerokovala modra glava županova, da bode kmalu tudi Maribor v nevarnosti, ako bode „die slavische Hochfluth“ tako naraščala, kakor doslej. To upamo tudi mi, gospod župan, in tem prej se bode to zgodilo, čim več bode imelo nemštvo tako duhovitih zagovornikov, kakor ste Vi.

Ah, tudi Ptuj je v nevarnosti! Navdušenje pada! Tako je pravil pragerman dr. Mihalič in torej mora biti že res. Saj je tudi statistično dokazal ta dušeslovni pojav. Lani je imel ptujski „Schulverein“ 240 udov, letos jih ima samo 120. Delavnim ptujskim Slovincem je potemtakem res lahko, da tako vrlo napredujejo.

Neki gospod dr. Krautgasser se je jako hudoval nad nemškimi poslanci ter naravnost povedal, da jim manjka potrebne resnosti in dobre volje za nemško stvar, ker se kaže iz tega, da niso prišli na šulverajnski shod v Maribor. O saneta simplicitas! Mi pa smo prepričani, da so s tem ravno pokazali svojo resnost, da niso prišli poslušat kvasenja dr. Krautgasserja in drugih enako veljavnih mož. Potem pa se je trudil naslikati svojim mariborskim bratom in sestram nekoliko „fanatičnih“ duhovnikov in učiteljev v mureškem okraju. Za njim še so peli drugi gospodje svoje jeremijade. Jedino bivši baron in bivši kandidat za deželni zbor pl. Pistor se je pohvalil, da je v njegovem šentiljskem okraju vse v redu. Dobro, če je le res! Vsi drugi govorniki so bili bolj k jadikovanju nagnjeni.

Ali torej res pada navdušenje za „Schulverein“? Gospodje so nam to zatrjevali in čudo bi res ne bilo nobeno. Vsak pošten Nemec, ki le količkaj trezno opazuje naše gibanje, mora videti, da stajarski Slovenci ne zahtevajo več, nego jim gre po pravicah, zajamčenih po državnih zakonih. Dobro je, ako prodira pri nekaterih naših nemških sodeložanih prepričanje, da so naše zahteve opravičene, in da nam gospodje, ki se navdušujejo za šulverajnske namene, delajo krivico. Ž njimi živimo in bomo živeli vedno v miru, ž njimi nimamo nobenega boja. Proti onim prenapetnežem in zagrizencem pa, ki zatirajo in prezirajo naš narod in njegove pravice, se bomo branili vedno moško in pogumno, njih napade bomo odbijali povsod odločno. Prepričani smo, da bomo enkrat zmagali, kajti pravica in resnica sta na naši strani.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. julija.

Južno Tirolsko. Govori se, da sedanja vlada in pa tirolski Nemci mislijo v toliko privoliti Italijanom, da se deželni odbor razdeli v nemški in italijanski oddelek. Italijani pa s tem niso zadovoljni, ter njih listi pišejo, da se drugače ne pobotajo z Nemci, da se jim da posebni deželni zbor. Po njih mnenju deželni zbor brez deželnega odbora nima nobenega pomena, temveč bi k večjemu stvar le do kacih razporov pripeljala. Nemški liberalni listi so do sedaj podpirali težnje Italijanov, ali sedaj pa spoznavajo, da Italijani preveč zahtevajo. „N. Fr. Presse“ jim svetuje, naj nikar preveč ne napenajo strun. — Po našem mnenju se Italijani pač jako motijo, ako mislijo, da bodo s svojo pasivno politiko prisilili Nemce in vlado, da se jim popolnoma vdado. Čehi so dolgo let tirali pasivno politiko, ali vendar svojega državnega prava niso dosegli in Čehi so Avstriji vse drugi faktor nego Italijani in proti združenju dežele češke krone tudi ni tako utemeljenih pomislov, kakor so proti avtonomiji južne Tirolske.

Praški „Sokol“ je hotel prirediti neki izlet, pa ni povedal kam. Policija je pa izvedela, da Sokoli mislijo se peljati v Podmokli, po večini nemški kraj, in je zatorej izlet prepovedala. Bati se je bilo namreč kakih izgrediv, ker je ravno na isti dan bilo napovedanih Podmoklem več nemških slavnosti.

Pritožba mestnega sveta v Pragi proti temu, da je deželna vlada razveljavila sklep, po katerem bi se bila praška občina obrnila do deželnega zbora, naj deluje za odpravo izjemnega stanja, je državno sodišče zavrnilo. Sodišče pa ni meritorično razpravljalo stvari, temveč je pritožbo zavrnilo iz formalnih ozirov. Praški mestni svet je le nekak odsek mestnega zbora, in zatorej je državno sodišče mislilo, da nima pravice vlagati taci pritožb, in bi to bil moral storiti mestni zbor.

Socijalisti in vojna. Znano je, da v nemški pa tudi v drugih vojnah gledajo, da bi kak socialni demokrat podčastnik ali pa častnik ne postal. Ta previdnost je jako umljiva. Glavno glasilo nemških socialnih demokratov je te dni objavilo neki tajni ukaz, iz katerega je vidno, da v Nemčiji morajo civilna oblastva poročati vojaškim o mladeničih, ki gredo k vojakom, kateri pripadajo k socijalistom, kateri so anarhisti, kateri izmed njih je bil morda kak socijalističen vodja in o katerem se vé, da je s popolno zavednostjo pristaš socijalističnih nauk.

Naloga, katera se naklada s tem oblastvom, ni lahka. Mišljenja vsacega posamičnika ne bodo mogli pretrpeti. Sicer je pa sploh vprašanje, koliko se je na taka poročila zanesti. Tajnosti iz uradov vedno pogosteje prihajajo v socijalistične liste. Gotovo je, da je v uradih dosti socialnih demokratov in če bodo take osebe izdelovale poročila, bodo pač vojaška oblastva dostikrat osleparjena.

Srbija. Belgrajski župan pozivlja prebivalstvo, da naj volijo v mestni zastop kandidate vseh strank, če tudi liberalni in radikalni vodje odsvetujejo svojim strankama udeležiti se volitve. Liberalci se volitve ne udeležijo, ker jih vlada drugod ni dovolj podpirala pri občinskih volitvah. Skoro povsod, tudi v mestih so naprednjaki dosegli znatne vspehe, to pa liberalce jezi.

Ruska vlada je odredila, da se morajo zapreti vse sinagoge, ki so blizu pravoslavnih cerkv. V Vahnovki so že zaprli tri sinagoge. V židovskih krogih so malo nevoljni, prav dosti pa ne. Večji hrup zaženo židje, ako so hočejo omejiti njih sleparije pri trgovini.

Kazimir Perier dobil je že lepo število pretilnih pisem, v katerih mu anarhisti prete s smrtjo. Tudi po zidih v Parizu in Lyonu so že bili nabiti po noči plakati, v katerih se napoveduje smrt novemu predsedniku republike.

Francoska zbornica. Poslanec Lacoube je interpeloval v zbornici o štrajku v Graissessacu, ki se je začel, ker je vodstvo več delavcev odpustilo. Interpelant je zahteval, da se vzame koncesija vsem imejiteljem premogovnikov in rudnikov, v katerih se ne dela. Minister je odgovoril, da tega ne more storiti, pač pa vlada pripravlja nov zakon, po katerem se bode lahko odvzela koncesija, ako se za določeni čas vršba preneha.

Islandija je dežela, o kateri se v političnem svetu le malo govori, ali vendar imajo ondu tudi svoje politične boje. Kakor je znano, pripada Islandija pod Dansko in ima svojo centralno upravo v Kodanju. Na Islandiji pa imajo vendar svoj zastop. Že dolgo se Islandci za to pogajajo, da se še centralna uprava preseli v Reykjavik na Islandiji in hočejo v tem smislu premeniti ustavo. Pri naših volitvah so voljeni v večini taki poslanci, ki so za tako premembo ustave.

Štrajki v Ameriki. Položaj v Ameriki je jako resen. V Illinoiu in Kaliforniji je že popolen punt. V Chicagu štrajkovci kar požigajo. Jedni sami železniški družbi so že naredili 1,200.000 škode. Bati se je, da se štrajk razširi še na vzhodu države. V Chicagu so 3 četrtine tovarn ustavile delo, ker je jelo primanjkovati premoga. 100.000 ljudij je brez dela. Štrajkajo pa ne le delavci, v več krajih tudi železniški uradniki.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. julija.

(Hišni napisi in konservativna stranka). Sobotni „Narod“ v novici objavljeni pod gornjim naslovom nedostojno udriha po konservativni stranki ter napada odlične slovenske rodoljube, ker se glede samoslovenskih napisov ne strinjajo ž njim. Med drugim „Narod“ piše: „Tu sem spada tudi oče P.—ca z Dunajske ceste s svojo rodbino, ki se istotako ne more ločiti od nemškega napisa. No pa to ni slabo znamenje. Nekdaj, ko je bil P.—ca še vodja klerikalni stranki, kolikor jo prebiva mej sv. Kristofom in Bežjigradom, bil je strasten agitator in k vsaki mestni volitvi je prihajal na „rotovž“ ter vsakomur, kedor ga je hotel poslušati, pripovedoval z zadovoljnim obrazom: danes imamo zmago v žepu. Ali vselej takrat, kader je oče P.—ca zmago v žepu nosil, smo gotovo zmagali in zategadelj se tolažimo tudi sedaj, da bodo slovenske tablice prav čisto gotovo prodrle po celi beli Ljubljani, ker je ravno gospod P.—ca z Dunajske ceste proti njim.“ Tako „Narod“. Mi smo po besedi navedli, kar je „Narod“ pisal, zato da naši čitatelji spoznajo, kako nedostojno da „Narod“ napada moža, ki si je pridobil obilno zaslug zato, da je dobila Ljubljani slovenski mestni zastop. Napad „Narodov“ velja gospodu Peterci, ki je bil jeden najbolj delavnih ljubljanskih slovenskih mož v oni težavni dobi, ko so Slovenci v Ljubljani naskakovali nemško trdnjavo na ljubljanskem „rotovžu“. — Sedaj, ko oni mnogi tako znani narodnjaki, ki niso nič delali za to narodno pridobitev, sede pri „polnih loncih“ na rotovžu, pa se drzne „Narod“ tako surovo napadati toliko zaslužnega moža, kakor je g. Peterca in to samo zato, ker se ne strinja s

sklepom mestnega zbora glede samoslovenskih napisov. — Ali je tako pisarenje pošteno, dostojno in hvaležno, o tem lahko mirnim srcem prepuščamo sodbo svojim čitateljem.

(Električna razsvetljava v Škofji Loki) otvori se slovesno dne 5. avgusta. O slovesnosti, za katero se delajo marljivo priprave, bomo še obširneje sporočali.

(Državni kolodvor v Šiški.) Ze lansko leto se je govorilo, da se letos napravi na tem kolodvoru veranda, kakor v Kranju ali v Lescah. Toda letos je še ne bomo imeli. C. kr. prometna direkcija v Beljaku je neki dovolila, da se zgradi še le na spomlad.

(Resnicoljubje, kje si?) Z ozirom na našo pod tem naslovom objavljeno opazko, da nam „Narod“ dela krivico, ker pravi, da smo predale odprli ljudem z Goriškega, ki žive od razpora in za razpor, pravi „Narod“: „Konstatujemo, da s sklicanjem na to opombo ni kar nič ovržena naša trditev, kajti res je še vedno, da je „Slovenec“ odprl svoja predala ljudem, ki razdirajo slogo, sicer bi ne bil in še brez opomnje vzprejel in objavil proti sporazumljenju naperjeni strupeni članek „Kapitulacija dr. viteza I. Tonklja“. — Temu nasproti omenjamo, da je naš gosp. dopisnik v onem članku stvarno pojasnil dogodke glede poravnave pravde med Tonkljem in Gaberščkom ter da je konečno dostavil besede: „Jedna velika zavornica duhovne sile je srečno odvojena in upamo, da že bližnja bodočnost pokaže versko sporazumljenje rodoljubov, ki imajo srce za Slovenstvo in za katoliško cerkev. Fiat!“ Torej sporazumljenje, ne razdor, to je bil smisel in namen omenjenega članka. — Zato menimo, da zopet lahko ponovimo vprašanje: Resnicoljubje, kje si?

(Strela v cerkvi.) Od Sv. Gregorja, 8. julija. Velika nesreča nas je zadela v nedeljo popoldne. Ob dveh je začelo deževati, kakor bi iz škafa lilo. Ura je odbila dve in v tem trenutku, ko sem hotel iti v zakristijo, je šla strela prav mimo mene v cerkev, kjer je več otrok vrgla na tla; jednega je ubila, jednega pa precej poškodovala; potem je šla pri velicah vratih na prosto, ondi je prag razkopala, kakor tudi pri zakristijskih vratih. Pri tej nesreči moramo Bogu hvaležni biti, da ni bilo večje nesreče. Pač je treba prositi in moliti: Treska in hudega vremena reši nas, o Gospod!

(Ubegli prisiljenici.) o katerih smo včeraj poročali, so: 45letni Jos. Koren, čevljar iz Predoselj; 28letni Jos. Prek, ključavničar iz Smartna pod Smarno goro; 25letni Jos. Tavčar, sodar iz Ivanigrada pri Sežani; 21letni Anton Kokec, dinar iz Velke vasi pri Kamniku; 21letni Miha Hudoklin od Sv. Križa pri Kostanjevici in 34letni Jos. Rahne, krojač iz Vogelj pri Kranju.

(Iz ribniškega okraja.) Cesta Sodražica - Hrib se prav pridno gradi, dela okoli 80 delavcev.

(Iz Krškega.) Dne 29. t. m. se bodeta odkrila spomenik Hočevanju in spominska plošča Valvazorju. — V bližnjem Leskovcu se razširja bolezen, katere je podobna influenci in vročini. Solo so zaprli.

(Strela.) Iz Trnja na Pivki: V nedeljo 8. t. m., popoldne ob 2. uri, je prišla najedenkrat huda nevihta. Strela je udarila v rob hišnega okna na sredi vasi nad lipo in ubila mladeniča, ki je stal na hodu pod kapom. Ni ga bilo moč oživiti. Družega mladeniča je oplazila tako, da so ga še komaj spravili k življenju. Tretjega in še nekega gospodarja je omamila, peti pa je samo pal strahu.

(Živinski semenj.) Na včerajšnji živinski semenj so prignali 571 konj in volov, 275 krav in 63 telet. Ker je kupcev manjkalo, je bila kupčija slaba.

(Iz višnjegorske okolice.) 8. julija. Minolo nedeljo zvečer so vstopili v vlak pri postajališču Žalna na železnici Grosuplje - Novomesto trije mladeniči, da se peljejo proti Višnji Gori. Dospevši v prvi kupé, bilo je polno, torej gredó v sosedni večji kupé. Notri je bilo razven dveh žensk in jedne moške osebe vse prazno. Ze polovico vožnje med Žalno in Višnjo Goro pride notri sprevodnik in videvši tri novo došle, raztogoti se in začne surovo nad njimi vpiti: „Aha, pobje, kdo je vam rekel sem iti, kar ušesa vam s kleščami poščiplotem, precej marš ven!“ Med psovanjem nažene vse tri v polni kupé, tu jim še le karte preštipne. Ko jeden opomni, da je sosedni kupé isto tako tretji razred, kot ta, bil je z nova ogenj v strehi g. sprevodnika, ki je vpil, da je bilo že vseh treh sram. Kot navkljub poslal je pa

takoj dva druga iz polnega kupeja v praznega, češ, tu je prenapolnjeno. — Vprašanje je, ali res mora biti jeden kupé natlačen na ljubo par sprevodniku dragih oseb, da se morejo prav složno peljati v praznem kupeju. S takim postopanjem si pač železniško osobje ne bode pridobilo zaupanja. Resnici na ljubo se pa mora reči, da so sploh sprevodniki prav uljudni, le par, zlasti jeden, postopajo po zgoraj opisanem receptu. — Bralo se je, da bode na dolenjski železnici glavna proga Ljubljana-Novomesto s stransko črto Grosuplje - Kočevo. Toda sedaj se Kočevarji vozijo naravnost v Ljubljano, novomeški popotniki se morajo pa na Grosupljem presedati. Je li to začasno, ali bo vedno tako? — V višnjegorski farni cerkvi sta se pred 14 dnevi blagoslovila stranska oltarja, ki sta oba krasno prenovljena in bogato pozlačena. Ravno tako je prižnica popolno prenovljena. Pred nekaj leti se je napravila nova streha na zvonik, za tem je bil veliki oltar čisto na novo slikan; prenovil se je okusno tudi tabernakelj. Pred tremi leti dobila je cerkev tudi nov dragocen križev pot. Tako se je polagoma lice farne cerkve popolno spremenilo, da sedaj lepo izgleda. Največ zaslug ima pri tem domači velečastiti g. župnik, ki je vedno vnet za lepoto božje hiše.

(V orglarski šoli) je v četrtek dne 12. t. m. sklep šolskega leta z javno skušnjo ob 9. uri dopoldne. (Stari Trg. št. 13.)

(Nesreča.) Dne 27. t. m. je v Mokricah hlapca Janeza Bogovičča napadla božjast in vrgla pod voz. Kolesa so ga tako strla, da je drugi dan umrl.

(Ogenj.) Pretečeno sredo je pogorel kozolec nekemu gospodarju v Zamostecu sodraške fare.

(Poštne zadeve.) Od Sv. Ilja v Slov. Goricah. Tukajšnje „Kmetijsko bralno društvo“ naročeno je zraven drugih časnikov tudi na „Dom in Svet“. Na zavitku imamo naslovno slov. adresu: „Slovensko kmetijsko bralno društvo pri Sv. Ilju v Slov. Goricah.“ Ali poštno osobje južne železnice ne vé za Št. Ilj, temu so neznane Slov. Gorice, če ravno pelje železnica skozi našo faro Št. Ilj. List preroma vselej precejšnji del slovenskega Štajerja, predno najde njegov pravi dom. Kakor spričujejo poštni pečati na zavitku, pošljejo ti poštni možje imenovani list najprej v Slov. Bistrico, od tam v Maribor in iz Maribora v Slov. Gradec; od tam zopet nazaj v Maribor doli k Sv. Lenartu v Slov. Goricah. Ker ga od tam dobijo zopet nazaj v Maribor, spomnijo se še le ti poštni gospodje v Mariboru, kje tiči Sv. Ilj v Slov. Goricah; in do tega časa mine vselej skoro teden dnij, predno dospe list na svoje pravo mesto. R-s izvrstno, dobro izvežbano poštno osobje! — m.

(Volilni shod.) Državni in deželni poslanec preč. gosp. dr. A. Gregorčič poročal bode o svojem delovanju v državnem zboru tudi v Kobaridu in sicer v nedeljo dne 15. julija od 8½ do 10. ure zjutraj. Z njim pride drž. in dež. poslanec gospod Alfred Coronini, in najbrže tudi deželni poslanec dr. A. Rojic. Iz Kobarida odidejo poslanci precej ob 10. uri v Bovec, kjer bode isti dan popoldne shod volilev.

(Nadškof Posilovič skozi Reko.) Iz Reke: Danes 6. julija zvečer ob 7. uri došel je presvitli nadbiskup dr. Posilovič s posebnim vladnim parobrodom „Margitom“ naravnost iz Senja v Reko. Drugi parobrod je pobiral goste po obali. Odšel je po želji svečenikov v hotel „Evropa“. Dočakalo se ga je slovesno in sprejel je poklone v hotelu, kjer je bil poseben oddelek rezerviran. V soboto ob 8. v jutro odpeljal se je s posebnim vlakom v Zagreb v društvu okoli 60 oseb, mej njimi 30 duhovnov. Izdan je bil poseben program za potovanje od dotičnega odbora.

(Severno-nemški Lloyd), parniška družba v Bremenu za prevažanje oseb in prtljage čez ocean, bode z dovoljenjem c. kr. ministerstva za notranje tudi v Ljubljani napravila svojo glavno agenturo.

(Poskušnja gluhonemega učenca.) Kakor vže več let delal bode i letos dne 13. t. m. v petek ob 10. uri gluhonemi Anton Černe skušnjo za 5. razred 2. oddelek v tukajšnji prvi mestni šoli. Učitelj njegov je gluhonemi Albert Lampe iz Zagreba. Kogar zanima pride lahko k skušnji in prepričal se bode kako napreduje pouk za gluhoneme.

(Razpisane službe.) Na novoustanovljeni 4. razrednici pri Devici Mariji v Polju pri Ljubljani je razpisano 3. učiteljsko mesto. — V črnomaljskem okraju so razpisane učiteljske službe v Radovici, v Gribljah in v Božakovem. — V kranjskem okraju se razpisujejo učiteljske službe:

V Kranju 2. učiteljsko mesto oziroma 3. ali 4., v Šmartnem pri Kranju mesto učiteljice v Dražgošah, Zabnici in v Zalemlogu.

(Pojasnilo.) Poročali smo nedavno, da je skočila v Ljubljano šivilja Pavla Dejak. Na podlagi uradnega sporočila zdravniške komisije, ki je truplo raztelesila, pa se je dognalo, da je to storila popolno zmešana. Ker se torej ni zavedala, kaj je storila, zato je bila tudi cerkveno pokopana pri božjem grobu.

(Karnotov krst.) Universo piše te dni: „Tistim ki trdijo, da Karnot ni bil krščen, moremo odgovoriti, da je bil Karnot cerkveno poročen z g. Dumont-White in vsakemu je znano, da se pri tem zahteva krstni list“. Vprašanje je tedaj rešeno.

(Anarhisti.) Morilec Karnotov Kaserio je odgovoril preiskovalnemu sodniku na vprašanje, česa si sedaj želi: „Hotel bi iti v Rim, da zabodem Krišpija.“ V laškem mestu Empoli je bil te dni smrtno ranjen neki Gustav Pucci, ker je izstopil iz anarhistične družbe. V Livorni so umorili že dva, časnika Bandija in vodjo tramvajske družbe; listi poročajo tudi o nekemu umoru v Berlinu.

Telegrami.

Anarhizem.

Rim, 9. julija. Zbornica poslancev je sklenila z 218 proti 2 glasoma jutri začeti razpravo o načrtu zakona, po katerem se bode smelo sumljivim osebam odkazati gotovo domovanje, katerega ne bodo smeli zapustiti. Poslanci skrajne levice se niso udeležili glasovanja. Oglasilo se je pa dosedaj k temu zakonu že 32 govornikov in se bode stavilo več preminjevalnih predlogov, ter bode vsled tega debata najbrž trajala do sobote. Zbornica je vsprejela s 197 pro. 43 glasom zakon o razstrelilih in s 199 proti 41 načrt zakona o tiskovnih deliktih.

Pariz, 9. julija. V današnji seji senatovi je predsednik Challeml-Lacour prečital nagovor, katerega je imel dne 3. t. m. predsednik ogerske gospodske zbornice in pristavil, da ga veseli ta dokaz simpatij. On se nadeja, da bode splošno obsojanje atentata v Lyonu zopet vzbudilo glas vesti.

Pariz, 9. julija. Radikalni časopisi napadajo vlado zaradi predloge novega anarhističnega zakona. Njim ni prav, da se omejuje svoboda tiska. Zadostovala bi pač le boljša organizacija policije.

Štrajki v Ameriki.

Chicago, 9. julija. Vodje delavcev so sklenili, da se začne občen štrajk, ako lastniki Pullmannovega podjetja ne privolijo v rabsodišče. Štrajk bode obsegal vse stavbene rokodelce, mesarje, peke in železnice.

Chicago, 9. julija. Predsednik Cleveland je razglasil obsedno stanje za Chicago. Vsi udeleženci zakonom nasprotujočih družb se pozivljejo, da se do danes opoldne razidó. Kdor ne bi ubogal tega ukaza, se bode proti njemu strogo postopalo.

Chicago, 9. julija. Prevčeraš so poskušali pod varstvom policije odpraviti vlak, ali ga je ljudstvo napalo in razrušilo vagone. Policija je poklicala vojake, ki so streljali in štiri osebe smrtno in več težko poškodovali. Razdraženi ljudje so pa pognali vojake nazaj v mesto, potem pa nadaljevali razrušenje. Poslali so se potem drugi vojaki in policisti na pomoč. — V Hammondju je bil včeraj boj mej vojaki in štrajkovci. Vojaki so streljali in so štiri osebe mrtve, dvanajst pa ranjenih. Položaj je resen. Odposlale so se podkrepitvenja. Pa tudi v Chicagi je včeraj bil položaj jako resen. Ljudje so požgali mnogo vagonov in železniških magacinov. Policija je več štrajkovcev zaprla. Ljudje so napali vlak s policijsti in ga kamnjali. Policija je streljala in ubila štiri osebe, 12 pa ranila. Policija je izvedela, da se v nekaterih krajih mesta pripravljajo anarhisti. Za več železnice na zapadu in jugozapadu je napovedan generalni štrajk. V Kaliforniji je popolen vstanek. Devet desetih ljudij simpatizuje s štrajkovci. V Sacramentu vojaki niso hoteli streljati na razgrajalce. Jedna stotnija je naravnost rekla, da ne pojde v boj. Nekateri vojaki so kar

štrajkovcem izročili patrone. Delavci se oborožujejo in vadijo v orožju.

Chikago. 9. julija. V Hammond so ljudje razrušili brzojavni urad in več vlakov vrgli iz tirov, pri temu je bilo 5 železniških službujočih poškodovanih. Salonski voz je zgorel. Promet je nemogoč. Indijanski guverner je poslal 750 vojakov v Hammond. V Chikagi se položaj ni dosti izboljšal. Pennsilvanski železnici so sežgali 667 vagonov, mej temi 100 naloženih. V Saint Louisu so tudi delavci ostavili delo.

Chicago, 10. julija. Tukaj in v Hammondu so že skoro popolnoma napravili red. Streljanje na vstajnike in razglašanje obsednega stanja je prestrašilo izrednike.

San Francisko, 10. julija. Položaj je jako nevaren. Vojne ladije so pripravljene, ako bode sila.

Budjejevići, 9. julija. Nadvojvoda Frane Ferdinand je v čeraj prišel semkaj.

Jásberény, 9. julija. Grof Albert Aponyi je danes tukaj poročal volilcem o svojem delovanju. Izrekel se je za skupno delovanje vseh opozicijskih strank in pa zato, da se opusti borba proti cerkvenim predlogom, ki ničesa ne koristi. Sile se morajo uporabljati za velike kulturne in narodne naloge.

Sredec, 9. julija. Občinske volitve so se končale pozno zvečer. Voljeni so kandidati narodne stranke, ki so tudi kandidati vladne stranke. Propali so kandidati drugih strank.

Berolin, 9. julija. Zvezni svet je odklonil načrt zakona, s katerim se dopusti jezujitom naseliti se v Nemčiji, sklenil je pa na predlog Bavarske, da se dovoli redemptoristom povrniti se v Nemčijo.

Odeso, 10. julija. Na potu iz Sebastopolja v Odeso je zadela ruska ladija „Vladimir“ pri Eupatoriji v nek italijanski parnik. Ruska ladija se je potopila. Kacih 60 potnikov je utonilo.

Paris, 9. julija. Vojno sodišče je oprostil generala Edona, ki je po nesreči ustrelil nekega častnika, ogledajoč nabasani revolver, meneč, da ni nabasan.

Melilla, 9. julija. Mej Kabili vlada velika nevolja in po gorah že dajo s kresovi znamenja sosednim rodovom, da se spuntajo.

Umrli so:

7. julija. Ana Ulrich, zasebnega uradnika žena, 76 let, Studentovske ulice 13, ostarelost.
8. julija. Jožef Twerdy, računski svetnik, 65 let, Rimska cesta 4, vodenica.
5. julija. Jurij Okorn, gostać, 84 let, plučnica. — Jožef Gardisan, delavec, 19 let, vnetje srčnega mehurja.
6. julija. Matija Oberster, delavec, 75 let, ostarelost.
7. julija. Jernej Maleškar, delavec, 72 let, meningitis.

Tuji.

8. julija.

Pri *Slova*: Verne z Dunaja. — Matschek iz Št. Vida. — Viragh, Grünwald z Ogerskega. — Gvozdanovič, Müller, Milella iz Trsta. — Levstek iz Zagreba. — Jobst iz Linca. — Valenčić iz Trnovega. — Maly iz Tržica. — Podboj iz Kamnika. — Baranovič iz Benkovca. — Borštnar iz Št. Petra. — dr. Al. Eichinger z Reke.

Pri *avstrijskem caru*: Theuerschuh iz Tržica. — Tyoler, Neidhardt iz Linca. — Perko iz Gradca.

Pri *bavarskem dvoru*: Handler, Hauff iz Kočevja. — Pineger iz Fiss-a.

Pri *južnem kolodvoru*: Terdina iz Novega Mesta. — Tod iz Wörtes-a. — Mann iz Gradca.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrina na 24 ur v mm
		opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.		737-2		15-8	sl. vzh.	oblačno
9. u. pop.		735-4		24-4	"	jasno
9. u. zveč.		734-3		20-0	"	"

Srednja temperatura 20-1° za 1-3° nad normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 7. julija 1894.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 451,982.000 (— 62.000)
Kovinski zaklad	" 281,935.000 (+ 699.000)
Listnica	" 157,640.000 (+ 625.000)
Lombard	" 26,982.000 (+ 1,382.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 37,376.000 (— 944.000)
Državnih bankovcev je v prometu	gld. 321,145.000 (+ 158.000)

Poslano.

Z ozirom na notice v „Slov. Narodu“ in „Laib. Ztg.“ tiče se misteriozne zadeve nekega novorojenčka, katerega je baje neka dama iz odlične obitelji zakopavala poleg protestantskega pokopališča, javljam, da niti jaz, niti moja soproga in tudi ne ob porodu moje soproge poslujoča babica nismo bili pravočasno oblastveno poklicani konstatovati, je li dotični otrok moj oziroma moje soproge ali ne. V sled tega pozivljem označena lista, da prekličeta, kar sta pisala in popolnem neopravičeno vtikala v stvar moje ime, dokler se vse oblastveno pravičnim načinom ne pojasni.

V Ljubljani, dné 10. julija 1894.

Gabrijel Ozelj,
tapetnik.

Zahvala.

Za pogorelce v Spodnjih Gorjah došli so sledeči darovi:

a) Pri župnijskem uradu.

Darovanje v Gorjah 106 gld. 38 kr.; fantje in dekleta iz Gorjan nabirko namenjeno za smodnik o sv. Juriju 21 gld. 50 kr.; iz Breznice 93 gld.; iz Grada 87 gld. 88 kr.; iz Koroške Bele 44 gld. 71 kr.; z Jesenic 40 gld., iz Begunj 40 gld.; z Boh. Bele 37 gld. 70 kr.; iz Srednjehasi v Bohinju 36 gld. 30 kr.; iz Kamnegorice 23 gld. 58 1/2 kr.; iz Leš 18 gld. 25 kr.; iz Lesec 18 gld.; iz Zaspega 15 gld.; iz Boh. Bistrice 11 gld.; z Dovjega 10 gld. 88 kr.; iz Loke (mesta) 20 gld.; iz Senčurja 12 gld.; iz Logateca 10 gld.; z Vojskega 10 gld.; iz Sorice 8 gld.; iz Dražgoš 7 gld. 40 kr.; iz Smelednika 7 gld.; iz Dobropolja 6 gld.; iz Topola (sv. Katarine) 6 gld.; z Urške gore 6 gld.; iz Kovorja 6 gld.; iz Križev pri Tržicu 5 gld.; iz Prežganj 5 gld.; iz Riba 5 gld.; iz Predoselj 5 gld.; iz Radovice 5 gld.; iz Črnogavrha 3 gld.; vredništvo „Zg. Danice“ 21 gld. 50 kr.; po g. Matiju Mrak trikrat 29 gld.; g. Ivan Belec, župnik v Šmartinu v Istri 20 gld.; g. Janez Kačar, župnik iz Boh. Bele 10 gld.; g. Jan. Teran, župnik v Ljubnem 10 gld.; bl. g. Alojzij Kremžar, magistratni svetnik na Dunaju 10 gld.; gg. iz ljubljanskega Alojzije-višča 8 gld.; g. Žirovnik, nadučitelj v Gorjah 6 gld.; g. Matija Jeriha v Loki 5 gld.; g. Simon Zupan, župnik na Jeržici 4 gld.; gg. v Predoslj 4 gld.; g. Skofic iz Trboj 2 gld.; g. Budinec, župan v Kranjskigori 5 gld.; g. Karol Lapajne iz Loke 1 gld. 35 kr.; g. Thaler, župnik v Rojani pri Trstu 1 kos kotenine, 1 kos blaga za zgornjo obleko in nekaj rut.

b) Pri c. k. okrajnem glavarstvu v Radoljici:

Iz Radoljice darovanje 61 gld.; iz Mošenj 60 gld.; iz Ljubnjega 13 gld. 82 kr.; iz Kroke 10 gld. 37 kr.; iz Weissenfelsa 5 gld.; iz Ovsiš 10 gld.; iz Koprivnika 9 gld. 20 kr., iz Rateč 2 gld.

c) Pri županstvu v Gorjah.

Bl. g. baron Born 100 gld.; bl. g. baron Zvegelj 50 gld.; bl. g. knez Windischgrätz 10 gld.; darovanje iz Blejske Dobrave 13 gld.; gosp. Miha Pesjak iz Kamnegorice 2 gld. 50 kr.; slavna obrtnijska družba na Savi 4000 smerekovih desk in 200 kil. žebler; iz Kamnegorice po g. Juriju Me-

gušar 116 kil žebler; g. Majetič iz Mengša 8 vreč moke.

Razun tega so darovali posestniki iz sosednih vasij in večinoma sami pripeljali mnogo lesa, desk, sena, kmetijskega orodja i t. d. — gg. brata Žirovnik, nadučitelja toliko požahntjenih dreves, kolikor je sadnjega drevja pogorelo. Tudi so posebno domači sožupljani zastonj sekali les in dovaževali eno ali dve nedelji, kar jim je bilo z ozirom na blagi namen cerkveno dovoljeno.

Za razdelitev nabranih darov je bil izvoljen poseben odbor, in so bili razun podpisanih dveh še voljeni Janez Hudovernik, Janez Pazlar in Boštjan Žvan. Ti so se dvakrat zbrali v posvetovanje in so darove po razmeri škode, večje ali manjše potrebe med vse poškodovane razdelili, kolikor so najbolje po vesti sodili in namenu darovalcev vstreti menili.

Za vse blage darovalce se je brala dne 25. junija v Spodnjih Gorjah ena sv. maša, h kateri so bili povabljeni in so tudi prišli obdarovani. V imenu vseh obdarovanih se toraj podpisana vsem dobrotnikom še enkrat prav srčno zahvaljujeva ter jim zakličeva: Bog Vam stotero povrni in Vas obvaruj enake nesreče!

V Gorjah, dne 5. julija 1894.

Janez Ažman,
župnik.

Jakob Zumer,
župan.

Ravnokar je izšlo v obliki knjižice znamenito

Apostolsko pismo

sv. očeta Leona XIII.

obsezajoče 16 strani male osmerke. — Komad stane 5 kr., 100 komadov vkupe 4 gld., 200 komadov samo 7 gld.

Naročila vsprejemata Katol. Tiskarna in Katol. Bukvarna v Ljubljani.

Na prodaj je skoro nova

elegantna dvovprežna kočija

v Kravji dolini šte. 7. 376 4—2

Leopold Tratnik

prej M. Schreiner,

pasar in zlatar,

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 27,

priporoča prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in slav. občinstvu svojo

najstarejšo in najboljšo urejeno delavnico za izdelovanje različne

cerkvene posode in orodja.

Vsakatero naročilo izvrši kar možno hitro natančno po cerkvenih pravilih in lepih vzorcih v raznih slogih. — Na željo prečast. in spošt. naročnikov pošlje načrte ali že izgotovljene predmete rad vsakomur na ogled.

Staro blago popravi, prenovi, pozlati, posreabri in poniklja po najnižji ceni. 311 26—7

Dunajske srečke po 1 krono. — Žrebanje pojutršnjem.

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron.

3 Srečke priporoča 315 19 „MERCUR“, menjalnična delnična družba na Dunaju, Wollzeile 10.

Dunajska borza.

Dné 10. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld 10 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 10
Zlata renta 4%, davka prosta	121 95
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	95 —
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1001 —
Kreditne akcije, 160 gld.	349 50
London, 10 funtov strl.	125 20
Napoleonodor (20 fr.)	9 96
Cesarski cekini	5 92
Nemških mark 100	61 37 1/2

Dné 9. julija.

Ogerska zlata renta 4%	121 gld. 45 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 15
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148 50
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	158 —
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 25
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 50
4% kranjsko deželno posojilo	97 60
Kreditne srečke, 100 gld.	196 —
St. Genois srečke, 40 gld.	70 50

4% srečke dunajske parobrodne družbe	140 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 40
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 50
Salmove srečke, 40 gld.	70 —
Waldsteinove srečke, 20 gld.	49 50
Ljubljanske srečke	24 25
Akcije angio-avstrijske banke, 200 gld.	157 40
Akcije Ferdinandove sev. želez, 1000 gl. st. v. 3035	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	105 25
Papirnih rubežev 100	134 87

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delnična družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.